31977L0539

L 220/72 *DZIENNIK URZĘDOWY WSPÓLNOT EUROPEJSKICH* 29.8.1977

DYREKTYWA RADY

z dnia 28 czerwca 1977 r.

w sprawie zbliżenia ustawodawstw Państw Członkowskich odnoszących się do świateł cofania pojazdów silnikowych i ich przyczep

(77/539/EWG)

RADA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Europejska Wspólnotę Gospodarczą, w szczególności jego art. 100,

uwzględniając wniosek Komisji,

uwzględniając opinię Parlamentu Europesjkiego [1],

uwzględniając opinię Komitetu Ekonomiczno-Społecznego [2],

a także mając na uwadze, co następuje:

wymagania techniczne, jakim muszą odpowiadać pojazdy silnikowe na mocy ustawodawstw krajowych, dotyczą między innymi świateł cofania;

w związku z różnicami, jakie istnieją między przepisami krajowymi poszczególnych Państw Członkowskich, zachodzi konieczność przyjęcia przez wszystkie te Państwa – w uzupełnieniu do ich obowiązujących obecnie przepisów krajowych lub w miejsce tych przepisów – jednolitych regulacji, które pozwolą na objęcie wszystkich typów pojazdów homologacją typu EWG, będącą przedmiotem dyrektywy Rady 70/156/EWG z dnia 6 lutego 1970 r. w sprawie zbliżenia ustawodawstw Państw Członkowskich w odniesieniu do homologacji typu pojazdów silnikowych i ich przyczep [3], która ma być wprowadzona w stosunku do każdego typu pojazdu;

w dyrektywie 76/756/EWG [4] Rada ustanowiła wspólne wymagania dotyczące instalacji urządzeń oświetleniowych i sygnalizacji świetlnej na pojazdach silnikowych i ich przyczepach;

ujednolicona procedura homologacji typu części świateł cofania umożliwia każdemu Państwu Członkowskiemu kontrolę zgodności z wymaganiami dotyczącymi jednolitej konstrukcji oraz z wymaganiami zawartymi w testach, oraz informowanie innych Państw Członkowskich o swoich wynikach wysyłając kopie sporządzonego świadectwa homologacji typu części dla każdego typu; umiejscowienie znaku homologacji typu EWG części na wszystkich światłach cofania wyprodukowanych zgodnie z typem posiadającym homologację zapobiega potrzebie kontroli technicznych świateł cofania w innych Państwach Członkowskich;

należy wziąć pod uwagę wymagania techniczne przyjęte przez Europejską Komisję Gospodarczą ONZ w jej regulaminie nr 23 („Jednolite przepisy dotyczące homologacji świateł cofania w pojazdach z napędem i ich przyczepach" [5]), które stanowią Załącznik do Porozumienia z dnia 20 marca 1958 r. dotyczącego stosowania jednolitych warunków homologacji i wzajemnego uznawania homologacji wyposażenia i części pojazdów silnikowych;

zbliżenie ustawodawstw krajowych odnoszących się do pojazdów silnikowych uprawnia do wzajemnego uznawania przez Państwa Członkowskie przeprowadzonych przez nie testów opartych na wspólnych wymaganiach,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DYREKTYWĘ:

Artykuł 1

1. Każde Państwo Członkowskie przyznaje homologację typu EWG części dowolnemu typowi świateł cofania, który spełnia wymagania pod względem konstrukcji i testy ustalone w załącznikach 0, II, III i IV.

2. Państwo Członkowskie, które udzieliło homologacji typu EWG części, przyjmuje środki w celu sprawdzenia, czy modele produkcyjne są zgodne z typem posiadającym homologację, tak dalece, jak jest to konieczne, i w przypadku zaistnienia potrzeby wypływającej ze współpracy z innymi Państwami Członkowskimi. Takie sprawdzanie jest ograniczone do kontroli wyrywkowej.

([1]) Dz.U. C 118 z 16.5.1977, str. 29.
([2]) Dz.U. C 114 z 11.5.1977, str. 3.
([3]) Dz.U. L 42 z 23.2.1970, str. 1.
([4]) Dz.U. L 262 z 27.9.1976, str. 1.

([5]) Dokument Europejskiej Komisji Gospodarczej ONZ E/ECE/324/E/ECE/TRANS/505/Rev.1/Add 22 z 20.8.1971.

Artykuł 2

Państwa Członkowskie, dla każdego typu świateł cofania, któremu udzielają homologacji zgodnie z art. 1, wydają producentowi lub jego uprawnionemu przedstawicielowi znak homologacji typu EWG części, którego przykład jest przedstawiony w załączniku III.

Państwa Członkowskie podejmują odpowiednie środki zapobiegające stosowaniu znaków, które mogą powodować pomylenie świateł cofania, które uzyskały homologację typu zgodnie z art. 1 z innymi urządzeniami.

Artykuł 3

1. Żadne Państwo Członkowskie nie może zabronić wprowadzenia na rynek świateł cofania na podstawie ich konstrukcji lub metody działania, w przypadku gdy posiadają one znak homologacji typu EWG części.

2. Jednakże Państwo Członkowskie może zabronić wprowadzenia na rynek świateł cofania posiadających znak homologacji typu EWG części, które w sposób ciągły nie odpowiadają typowi, który posiada homologację.

Państwo to informuje pozostałe Państwa Członkowskie oraz Komisję o przyjętych środkach, przedstawiając powody swojej decyzji.

Artykuł 4

Właściwe władze każdego Państwa Członkowskiego w ciągu jednego miesiąca przesyłają właściwym władzom pozostałych Państw Członkowskich kopię świadectwa homologacji typu części, którego przykład podany jest w załączniku I, wypełnionego dla każdego typu światła cofania, któremu udzieliły lub odmówiły udzielenia homologacji.

Artykuł 5

1. W przypadku kiedy Państwo Członkowskie, które udzieliło homologacji typu EWG części, stwierdza, że pewna ilość świateł cofania posiadających znak homologacji typu EWG części nie odpowiada typowi, któremu udzieliły homologacji, przyjmuje środki konieczne do zapewnienia, że produkowane modele odpowiadają typowi, który posiada homologację. Właściwe władze tego państwa informują władze pozostałych Państw Członkowskich o przyjętych środkach, które w przypadku stałego braku zgodności z typem, który posiada homologację mogą skutkować cofnięciem homologacji typu EWG części. Wspomniane władze przyjmują takie środki, jeśli zostały poinformowane przez właściwe władze innego Państwa Członkowskiego o takim braku zgodności.

2. Właściwe władze Państw Członkowskich w ciągu miesiąca informują się wzajemnie o każdym cofnięciu homologacji typu EWG części oraz o powodach przyjęcia środków.

Artykuł 6

Każda decyzja podjęta zgodnie z przepisami przyjętymi przy wprowadzaniu niniejszej dyrektywy, dotycząca odmowy lub cofnięcia homologacji typu EWG części świateł cofania lub zabraniająca wprowadzania ich do obrotu lub ich użytkowania, musi szczegółowo określać powody, na których jest oparta. Decyzja taka musi być przekazana zainteresowanej stronie, która w tym samym czasie musi być poinformowana o przysługującym jej prawie odwołania zgodnie z obowiązującymi przepisami w danym Państwie Członkowskim oraz o terminach wnoszenia takiego odwołania.

Artykuł 7

Żadne Państwo Członkowskie nie może odmówić udzielenia homologacji typu EWG lub krajowej homologacji dowolnego pojazdu silnikowego na podstawie jego świateł cofania, jeśli posiadają one znak homologacji typu EWG części oraz są zainstalowane zgodnie z wymaganiami ustanowionymi w dyrektywie 76/756/EWG.

Artykuł 8

Żadne Państwo Członkowskie nie może odmówić lub zabronić sprzedaży, rejestracji, dopuszczenia do ruchu lub eksploatowania dowolnego pojazdu na podstawie jego świateł cofania, jeżeli posiadają one znak homologacji typu EWG części oraz są zainstalowane zgodnie z wymaganiami ustanowionymi w dyrektywie 76/756/EWG.

Artykuł 9

Do celów niniejszej dyrektywy „pojazd" oznacza pojazd silnikowy przeznaczony do użytkowania na drogach, z karoserią lub bez, posiadający przynajmniej cztery koła i o maksymalnej prędkości konstrukcyjnej przekraczającej 25 km/h, oraz jego przyczepy, z wyjątkiem pojazdów, które poruszają się na szynach, ciągników rolniczych i leśnych oraz maszyn i sprzętu do robót publicznych.

Artykuł 10

Wszystkie zmiany konieczne do dostosowania wymagań załączników do postępu technicznego przyjmuje się zgodnie z procedurą ustanowioną w art. 13 dyrektywy 70/156/EWG.

Artykuł 11

1. Państwa Członkowskie wprowadzają w życie przepisy konieczne do wykonania niniejszej dyrektywy w terminie 18 miesięcy od jej ogłoszenia i niezwłocznie informują o tym Komisję.

2. Państwa Członkowskie przekazują Komisji teksty podstawowych przepisów prawa krajowego przyjętych na podstawie niniejszej dyrektywy

Artykuł 12

Niniejsza dyrektywa skierowana jest do Państw Członkowskich.

Sporządzono w Luksemburgu, dnia 28 czerwca 1977 r.

W imieniu Rady
W. RODGERS
Przewodniczący

WYKAZ ZAŁĄCZNIKÓW

ZAŁĄCZNIK 0 ([1]): Definicje, specyfikacje ogólne, natężenie wysyłanego światła, procedura testu, barwa wysyłanego światła, zgodność produkcji

ZAŁĄCZNIK I: Wzór świadectwa homologacji typu EWG części

ZAŁĄCZNIK II: Wymagania dotyczące homologacji typu EWG części oraz znaku

ZAŁĄCZNIK III ([1]): Pomiary fotometryczne

ZAŁĄCZNIK IV ([1]): Barwa wysyłanego światła, współrzędne trójchromatyczne

([1]) Wymagania techniczne niniejszego załącznika są podobne do wymagań zamieszczonych w rozporządzeniu nr 23 Europejskiej Komisji Gospodarczej ONZ. Przede wszystkim istnieje ten sam podział na rozdziały. Dlatego, jeżeli rozdział rozporządzenia nr 23 nie ma swojego odpowiednika w niniejszej dyrektywie, jego numer jest podany w nawiasie.

ZAŁĄCZNIK 0

DEFINICJE, SPECYFIKACJE OGÓLNE, NATĘŻENIE WYSYŁANEGO ŚWIATŁA, PROCEDURA TESTU, BARWA WYSYŁANEGO ŚWIATŁA, ZGODNOŚĆ PRODUKCJI

1. DEFINICJE

1.1. „*Światło cofania*" oznacza światło stosowane do oświetlenia drogi z tyłu pojazdu i do ostrzegania innych użytkowników drogi, że dany pojazd porusza się do tyłu lub ma taki zamiar.

1.2. „Oś odniesienia" oznacza charakterystyczną oś sygnału świetlnego określoną przez producenta jako kierunek odniesienia (H = 0°, V = 0°), stosowany przy pomiarach fotometrycznych oraz przy instalowaniu świateł w pojeździe.

1.3. „Środek odniesienia" oznacza przecięcie osi odniesienia z zewnętrzną powierzchnią emitującą światło, określony przez producenta światła.

1.4. „Typ światła cofania" oznacza światło, które nie różni się w istotny sposób pod względem:

1.4.1. znaku fabrycznego lub towarowego;

1.4.2. charakterystyki systemu optycznego;

1.4.3. istnieniem części, które mogą powodować zmianę efektu optycznego poprzez odbicie, załamanie lub pochłanianie światła;

1.4.4. typem żarówki.

(2.)

(3.)

(4.)

5. SPECYFIKACJE OGÓLNE

5.1. Każda próbka, określona w sekcji 1.2.3 załącznika II, spełnia wymagania ustalone w poniższych sekcjach.

5.2. Światła cofania są tak zaprojektowane i skonstruowane, aby w normalnych warunkach ich stosowania, pomimo wibracji, którym mogą podlegać podczas użytkowania, gwarantowały zadowalające działanie i zachowały opisane w niniejszej dyrektywie właściwości.

6. NATĘŻENIE WYSYŁANEGO ŚWIATŁA

6.1. Natężenie światła wysyłanego przez każdą z dwóch próbek wymienionych w sekcji 1.2.3 załącznika II nie może być mniejsze od minimalnego i większe od maksymalnego natężenia określonego poniżej oraz jest mierzone w stosunku do osi odniesienia w kierunkach przedstawionych poniżej (wyrażonych w stopniach od osi odniesienia).

6.2. Natężenie wzdłuż osi odniesienia jest nie mniejsze niż 80 cd.

6.3. Natężenie światła wysyłanego we wszystkich kierunkach, z których światło może być widoczne, nie może przekraczać:

— 300 cd w kierunkach w płaszczyźnie poziomej lub ponad nią,

— 600 cd w kierunkach poniżej płaszczyzny poziomej.

6.4. W każdym innym kierunku pomiaru wskazanym w załączniku III natężenie światła nie jest mniejsze niż minimum określone w niniejszym załączniku.

7. PROCEDURA TESTU

Wszystkie pomiary są przeprowadzane przy zastosowaniu bezbarwnej żarówki wzorcowej, której typ jest zalecany dla świateł cofania wyregulowanych w taki sposób, aby wytwarzały wiązkę światła przewidzianą dla tego typu żarówki.

8. BARWA WYSYŁANEGO ŚWIATŁA

Barwa wysyłanego światła musi być biała. W przypadku wątpliwości barwa może być sprawdzona na podstawie definicji barwy światła białego podanej w załączniku IV.

9. ZGODNOŚĆ PRODUKCJI

Każde światło cofania posiadające znak homologacji typu EWG części musi odpowiadać typowi, który posiada homologację i spełniać warunki fotometryczne określone w sekcjach 6 i 8. Niemniej w przypadku świateł cofania wziętych losowo z seryjnej produkcji wymagania dotyczące minimalnego natężenia wysyłanego światła (mierzonego przy użyciu żarówki wzorcowej, określonej w sekcji 7) mogą być ograniczone w każdym odpowiednim kierunku do 80 % minimalnej wartości określonej w sekcji 6.

(10.)

(11.)

ZAŁĄCZNIK I

WZÓR ŚWIADECTWA HOMOLOGACJI TYPU EWG CZĘŚCI

(format maksymalny: A4 (210/297 mm))

Nazwa właściwego organu

Informacje dotyczące udzielenia, odmowy udzielenia lub cofnięcia homologacji typu EWG części świateł cofania

Nr homologacji typu EWG części .....

1. Typ świateł cofania .....
2. Typ(-y) żarówki (żarówek) .....
3. Nazwa handlowa lub znak handlowy świateł cofania .....
4. Nazwa i adres producenta .....
5. Jeżeli producent wyznaczył swojego przedstawiciela, nazwa i adres przedstawiciela producenta .....
   .....
6. Przedstawiono do homologacji typu EWG części .....
7. Służba techniczna przeprowadzająca homologację typu EWG części .....
   .....
8. Data sprawozdania sporządzonego przez służbę techniczną .....
9. Numer sprawozdania sporządzonego przez służbę techniczną .....
10. Data udzielenia/odmowy udzielenia/cofnięcia homologacji typu EWG części [1].....
11. Jednolita homologacja typu EWG części udzielona na podstawie sekcji 3.3 załącznika II oświetleniu oraz przyrządowi wysyłającemu światło, obejmującemu lampę kierunkowskazu i inne lampy, w szczególności .....
12. Data udzielenia/odmowy udzielenia/cofnięcia jednolitej homologacji typu EWG [1].....
13. Miejsce .....
14. Data .....
15. Podpis .....
16. Dołączony rysunek nr wskazuje położenie geometryczne, w którym światła cofania są zainstalowane w pojeździe, oraz oś odniesienia i środek odniesienia świateł cofania.
17. Uwagi .....
    .....

[1] Niepotrzebne skreślić.

ZAŁĄCZNIK II

WYMAGANIA DOTYCZĄCE HOMOLOGACJI TYPU EWG CZĘŚCI ORAZ ZNAKU

1. WNIOSEK O HOMOLOGACJĘ TYPU EWG CZĘŚCI

1.1. Wniosek o homologację typu EWG części jest składany przez posiadacza znaku fabrycznego lub towarowego bądź przez jego upoważnionego przedstawiciela.

1.2. Dla każdego typu świateł cofania do wniosku dołącza się:

1.2.1. krótki opis techniczny podający przede wszystkim typy) zalecanej żarówki, która musi spełniać wymagania Międzynarodowej Komisji ds. oświetlenia (CIE);

1.2.2. rysunki, (w trzech kopiach), na tyle szczegółowe, aby pozwalały na identyfikację typu świateł cofania oraz przedstawiające w sposób geometryczny miejsce, gdzie powinno być zainstalowane w pojeździe światło cofania, oś obserwacji przyjmowaną jako oś odniesienia (kąt poziomy H = 0°, kąt pionowy V = 0°) oraz punkt stanowiący w wymienionym teście środek odniesienia;

1.2.3. dwie próbki.

2. OZNAKOWANIE

2.1. Próbki typu świateł cofania przedstawione do homologacji typu EWG części muszą posiadać:

2.1.1. znak fabryczny lub towarowy wnioskującego, który musi być czytelny i niedający się zetrzeć;

2.1.2. czytelne i niedające się zetrzeć oznakowanie wskazujące typy) zalecanych żarówek;

2.1.3. jeśli to konieczne, aby zapobiec pomyłkom w instalowaniu świateł cofania w pojeździe, umieszczone zostaje słowo „wierzchołek" (TOP) oznakowane poziomo w najwyższej części klosza;

2.1.4. wolne miejsce, wystarczające, aby umieścić na nim znak homologacji typu EWG części, włącznie z dodatkowymi symbolami opisanymi w sekcji 4; miejsce to powinno być przedstawione na rysunku wymienionym w sekcji 1.2.2.

3. HOMOLOGACJA TYPU EWG CZĘŚCI

3.1. Jeżeli dwie próbki przedstawione zgodnie z sekcją 1.2.3 spełniają wymagania załączników 0, II, III i IV, udzielana jest homologacja typu EWG części oraz przydzielany jest numer homologacji typu EWG części.

3.2. Numer ten nie jest przydzielany dla żadnego innego typu świateł cofania.

3.3. W przypadku kiedy jest składany wniosek o udzielenie homologacji typu EWG części dla typu oświetlenia i przyrządu wysyłającego światło obejmującego światło cofania i inne światła, może zostać wydany jednolity znak homologacji typu EWG części, pod warunkiem że światło cofania spełnia wymagania niniejszej dyrektywy oraz że każde z innych świateł tworzące część oświetlenia i przyrządów wysyłających światło, dla których wymagana jest homologacja typu EWG części, spełniają wymagania szczególnej dyrektywy mającej do nich zastosowanie.

4. ZNAKI

4.1. Każde światło cofania odpowiadające typowi, który posiada homologację zgodnie z niniejszą dyrektywą nosi znak homologacji typu EWG części.

4.2. Znak ten składa się z prostokąta otaczającego małą literę „e”, po której następuje numer lub litery charakterystyczne dla Państwa Członkowskiego, które udzieliło homologacji typu EWG części:

1: Niemcy,

2: Francja,

3: Włochy,

4: Niderlandy,

6: Belgia,

11: Zjednoczone Królestwo,

13: Luksemburg,

18: Dania,

IRL: Irlandia.

Musi on również obejmować numer homologacji typu EWG części, odpowiadający numerowi świadectwa homologacji typu EWG części wydanego dla każdego typu światła cofania.

4.3. Znak homologacji typu EWG części ma dodatkowo symbol „AR”.

4.4. Numer homologacji typu EWG części musi być umieszczony w odpowiednim miejscu blisko prostokąta otaczającego literę „e”.

4.5. Znak homologacji typu EWG części oraz dodatkowy symbol muszą być dołączone do soczewki lampy lub jednej z soczewek w sposób trudno ścieralny i czytelny, nawet jeśli światło(-a) cofania jest zainstalowane w pojeździe.

4.6. Przykład znaku homologacji typu EWG części oraz dodatkowego symbolu składającego się z liter A i R pokazano w dodatku.

4.7. W przypadku wydania dla typu oświetlenia i przyrządu wysyłającego światło, obejmującego światło cofania i inne światła, jednolitej homologacji typu EWG części zgodnie z sekcją 3.3 może zostać dołączony jedynie jeden znak homologacji EWG typu części, składający się z:

— prostokąta otaczającego literę „e”, po której następuje(-ą) litery lub numer(-y) charakterystyczne dla Państwa Członkowskiego, które udzieliło homologacji typu EWG,

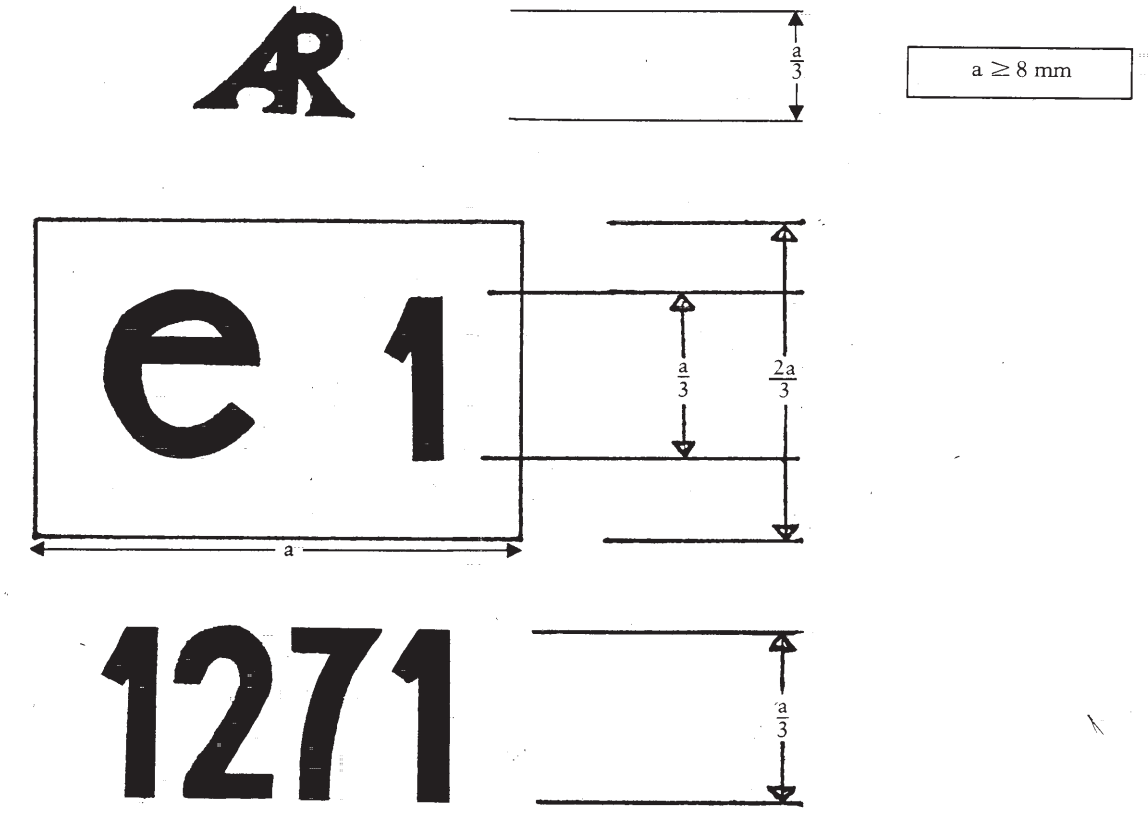
— numeru homologacji typu EWG części,

— dodatkowego symbolu wymaganego przez różne dyrektywy, zgodnie z którymi udzielana jest homologacja typu EWG.

4.8. Rozmiary różnych składników tego znaku nie są mniejsze niż największy z minimalnych rozmiarów określonych dla indywidualnego oznakowania według dyrektyw, zgodnie z którymi została udzielona homologacja typu EWG części.

Dodatek

Przykład znaku homologacji typu EWG części

Przyrząd noszący znak homologacji typu EWG pokazany powyżej jest światłem cofania, któremu udzielono homologacji w Niemczech (e1) pod numerem 1271.

ZAŁĄCZNIK III

POMIARY FOTOMETRYCZNE

1. METODY POMIARU

1.1. Podczas pomiarów fotometrycznych zapobiega się wystąpieniu odbicia rozproszonego za pomocą odpowiedniego maskowania.

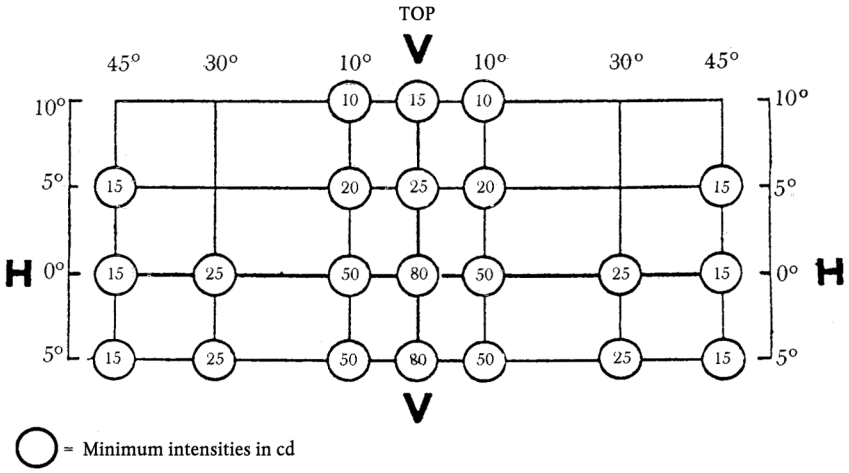
1.2. W przypadku zakwestionowania wyników pomiarów, pomiary przeprowadza się w taki sposób, aby spełniały następujące wymagania:

1.2.1. odległość pomiaru umożliwia zastosowanie prawa odwrotności kwadratu odległości;

1.2.2. urządzenie pomiarowe jest takie, aby apertura kątowa odbiornika widziana ze środka odniesienia światła była zawarta między 10' a 1°;

1.2.3. wymóg natężenia dla określonego kierunku obserwacji jest uważany za spełniony, jeśli wymóg ten odpowiada kierunkowi różniącemu się o nie więcej niż 15' od kierunku obserwacji.

2. PUNKTY POMIARU, WYRAŻONE W STOPNIACH, KĄTA UTWORZONEGO PRZEZ OŚ ODNIESIENIA ORAZ MINIMALNE WARTOŚCI NATĘŻEŃ WYSYŁANEGO ŚWIATŁA

2.1. Kierunek H = 0° i V = 0° odpowiada osi odniesienia (która, gdy światło jest zainstalowane w pojeździe, jest pozioma, równoległa do środkowej płaszczyzny wzdłużnej pojazdu i zorientowana w wymaganym kierunku widzialności). Przechodzi on przez środek odniesienia. Wartości przedstawione w tabeli, dla różnych kierunków pomiaru, podają minimalne natężenia w cd.

2.2. Jeśli badanie wzrokowe światła ujawni znaczące miejscowe różnice natężenia, należy dokonać sprawdzenia zapewniającego, że żadne natężenie zmierzone między dwoma kierunkami pomiaru, o których mowa powyżej, nie wynosi poniżej 50 % minimalnego natężenia dla tych dwóch podanych kierunków pomiarów.

ZAŁĄCZNIK IV

BARWA WYSYŁANEGO ŚWIATŁA

WSPÓŁRZĘDNE TRÓJCHROMATYCZNE

BIAŁY:	granica w kierunku niebieskim:	$x \geq 0{,}310$
	granica w kierunku żółtym:	$y \leq 0{,}500$
	granica w kierunku zielonym:	$y \leq 0{,}150 + 0{,}640\ x$
	granica w kierunku zielonym:	$y \leq 0{,}440$
	granica w kierunku fioletowym:	$y \geq 0{,}050 + 0{,}750\ x$
	granica w kierunku czerwonym:	$y \geq 0{,}382$

Aby dokonać sprawdzenia właściwości kolorymetrycznych, należy użyć źródła światła o temperaturze barwy 2 854 K odpowiadającego urządzeniu oświetlającemu A według Międzynarodowej Komisji ds. Oświetlenia (CIE).